

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Dežela, zelena kakor Irska.

Angleški časopis o Slovencih in njihovi domovini.

„The South Slav Herald“, angleški mesečnik iz Belgrada prinaša v svoji lanski 9. številki zanimiv članek o Slovencih in Sloveniji izpod peresa R. H. Markhama, ki se v prevodu glasi:

Med 200.000.000 Slovani — največjo plemensko skupino Evrope — tvorijo Slovenci del Jugoslavije, sicer najmanjši, vendar pa najnaprednejši pododdelek med vsemi.

Vseh skupaj je komaj dobro nad poldrugi milijon in lastujejo prekrasno alpsko pokrajino na severnem koncu Jadranskega morja. Iz svoje dežele so ustvarili najprivlačnejši kotiček celega sveta. Dežela je povsini zelena kakor Irska. Doline so pokrite s travniki, podobnimi umetnim tratam. Gozdovi, ki pokrivajo griče, se zde človeku kakor mestni parki. Polja so prav tako skrbno obdelana, kakor so hišni vrtički ali lončki cvetic na oknih vseh hiš, ceste so daleko najlepše v vsej zapadni Evropi. Mesta, sicer majhna po številu in velikosti, so čista, snažna, dobro tlakovana in napolnjena z dobro zidanimi poslopji, skrita sredi zelenih dreves. Rastresene gorske vasice so majhne in ubožne, zato pa slikovite in snažne.

Ker so Slovenci izredno pobožni, ohranjajo številne bele cerkvice, ki venčajo njihove gozdnate gričke kot kraljevske krone, in mične kapelice in križe, ki dičijo skoraj vsako križišče, v odličnem stanju. Globoka, čista jezera Slovenije so tako privlačna, da je vas poleg enega izmed teh jezer, Bled, postala že pravcata letna prestolnica Jugoslavije.

Slovenci so najskromnejše, najbolj miroljubno in najbolj spoštovanja vredno ljudstvo vse Evrope. Tihi, mirni, toda skrajno marljivi, se skoraj izključno zanimajo samo za svoje lastne zadeve. Njihova dežela je tako revna, kakor je krasna. Naravno je zato, da njihovo življenje ni tako lahko. Vendar pa so s svojo podjetnostjo in varčnostjo, s svojim poštenjem, medsebojnim zaupanjem in modrim načinom življenja, s svojim združništvom, v zelo dobro upravljanih zadrugah, dosegli višji standard življenja in kulture kakor katera druga slovanska skupina, če izvzamemo Čehe.

Brez dvoma so Slovenci najizobraženejše ljudstvo vse južne Evrope. Ne samo, da prav vsi dovrše vsaj vse osnovne šole, temveč je gotovo, da prečitajo več časopisov in knjig o resnih stvareh kakor kateri drugi narod v tem delu sveta. Zelo malo je hribovskih ljudstev kjerkoli na svetu, ki bi bilo tako dobro poučeno o vseh bistvenih načelih pravičnega življenja kakor je to skromno ljudstvo slovenskih Alp. Majhen narod sredi veliko močnejših sosedov se prav nič ne trudi, da bi igral kako važnejšo vlogo v svetovni politiki. Vse, kar si želi zase, je samo, da mu puste, da živi svoje življenje in se v miru razvija.

Skoraj v vsej svoji zgodovini so bili Slovenci vladani od avstrijskih Nemcev, pod katerimi so bili pa nad tisoč let izpostavljeni mnogim kulturnim, gospodarskim in političnim preganjanjem. Vendar pa ta sužnost za nje ni bila tako neznosna. Slovenci so se v tej dobi lepo razvili. Res niso imeli univerze, imeli so pa na stotine osnovnih šol, govorili, peli in zborovali so v svojem lastnem jeziku. Imeli so lastno cerkev in duhovščino, izdali na stotisoče knjig, izdajali pridno slovenske časopise in si uredili izborna združna življenja, katerega so jim pospeševale mnoge dobre državne postave.

Koroški „Heimatschutz“ zahteva od države razpust naših narodnih organizacij!

Minuli teden je bival v deželi drž. tajnik major Fey. Namen potovanja na Koroško je bil po njegovi izjavi da se osebno prepriča o položaju na meji in na podlagi dobljenih vtisov ukrene vse potrebne korake v svrhe zaščite državne meje.

„Ob tej priliki je posetil med drugim tudi Velikovec. Tamošnji župan višji sodni svetnik Poetsch mu je ob tej priložnosti kot zastopnik občin snodnjega dela dežele predložil želje prebivalstva. Naglasil je potrebo, da se pomnoži število orožništva, ki je danes vsled tirjatev socialnih zavodov s službo preobremenjeno. Tudi glede propagandnih sredstev da je dežela daleč za svojim sosedom. Gospodarska stiska denarnih zavodov in visoka obrestna mera tirata mnoge, ki iščejo posojila, v roke kreditnih zavodov, ki razpolagajo z inozemskimi sredstvi in jim zato morejo lažje pomagati.“ — Toliko posnemamo iz poročila celovških „Freie Stimmen“. Iz drugega vira se nam o izraženih željah koroškega Heimatschutza poroča podrobneje: Zastopnik koroškega Heimatschutza župan Poetsch je raztolmačil želje tamošnjega prebivalstva drž. tajniku konkretnije z zahtevo, naj država ustavi list „Koroški Slovenec“ in razpusti vse kulturne, gospodarske in politične organizacije slovenske manjšine na Koroškem. Svojo zahtevo utemeljuje, da se na ta način zavaruje mejo proti sosednjima državama.

(Ni nam še jasno, kako stališče bo zavzela k tej zahtevi, ki tepta naše človečanske in manjšinske pravice, država. Zato priobčujemo vest brez vsakega nadaljnjega komentarja. Uredništvo.)

Na koncu svetovne vojne se je pa vse to izpremenilo. Samo nekoliko nad milijon Slovencev, tistih, ki stanujejo v delu, ki bi se prav za prav imenoval prava Slovenija, nekako dve tretjini vsega ljudstva je postalo del Jugoslavije, ali prvotno kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Bili so osvobojeni in so postali samosvoji gospodarji v lastni hiši. Poslali so svoje narodne zastopnike v Jugoslovanski parlament v Belgrad in so se krepko udeleževali v upravi države, ko je bil njihov narodni voditelj Anton Korošec enkrat celo ministrski predsednik cele kraljevine. Godi se jim danes bolje in zelo krepko napredujejo.

Vendar pa sta to samo dve tretjini celega naroda. Skoraj pol milijona jih je bilo ob koncu svetovne vojne odtrganih od Jugoslavije in izročenih pod gospodstvo drugih narodov. Kos dežele, kjer prebiva en del, so Italijani priklopili sebi. In ko je Italija padla pod vpliv fašizma, je ta začel med njimi z groznim procesom nasilnega poitalijančevanja. Ta mala skupina pol milijona Slovencev v skrajnem severovzhodnem delu Italije je danes najbolj kruto preganjano ljudstvo v celi Evropi.

Italijani jih smatrajo za barbare. Vendar pa je resnica, da so Slovenci sorazmerno veliko bolj izobraženi ko Italijani kot skupina. Imajo sorazmerno več šol, čitajo več knjig, vodijo svoje zadruge bolje in imajo višji standard (stopnjo) življenja. Res je pa, da nimajo slavne preteklosti Italije, nimajo velikih glasbenikov in pisateljev, ki so napravili Italijo v obljubljeni deželo kulturnih pridobitev. Tudi niso imperijalistično usmerjeni, ne pobarvani in nimajo ambicij laških fašistov, ki sanjajo o zopetni upostavitvi rimskega imperija in o zopetnem podjarmljenju cele jugovzhodne Evrope. V teh tihih in skromnih slovenskih kmetih, dasi tako preprostih in neznatnih, vidi vendar naduti italijanski sanjač kamen ovire svojemu škrlatnemu vozu na poti italijanskega zmago-slavnega pohoda. Zato so jih začeli fašisti poitalijančevati.

Toda izkazalo se je vse do sedaj, da je to početje kruto in težavno. Vsakdo bi sodil, da bo ta peščica kmetov in gostilničarjev spričo gonje 40 milijonskega naroda opustila vsak

brezupen boj in se vživela v nove razmere. Pa se niso. Ostati hočejo Slovenci. Postavili so se po robu največjemu, pa tudi najbolj agresivnemu narodu Evrope samo zato, da bodo ostali Slovenci Slovani. R. H. M.

Za Schleicherjem — Hitler!

Vlada kanclerja Schleicherja je podala ostavko.

General Schleicher se je koncem minulega tedna zglašil pri državnem predsedniku Hindenburgu in mu podal demisijo svoje vlade. Vlada je odstopila, ker ji Hindenburg ni dal dovoljenja za razpust državnega zbora, ki jo v veliki večini odklanja.

Bivši kancler je predsedniku pojasnil tri možnosti za rešitev vladne krize. Sestavi naj se parlamentarna večina in ta je mogoča samo z Hitlerjem ali pa naj se sestavi prezidijalni kabinet, ki bi stal nad strankami. Po odklonitvi zaupnice od strani Hindenburga je postalo jasno, da bo državni predsednik poveril sestavo nove vlade ali bivšemu kanclerju von Papenu ali Hitlerju. Ob času poročila vlada tozadevno še popolna nejasnost.

Znano je, da je Schleicher padel kot žrtev zahrbtnega dela Papena, Hitlerja, veleindustrije, velebank in nemških baronov. Tem pomeni Schleicher nevarnost za nemški velekapitalizem in za nemško veleposestništvo.

Hitler je napel sedaj vse sile, da si pribori kanclerski sedež in njegova kandidatura nikakor ni izključena. Bolj verjetno pa je, da bo Hindenburg dal ponovno zaupanje baronu Papenu in možno bi bilo, da ga bo podpiral tudi Hitler v misli, da mu je pruski baron manj nevaren kot odločni in prevdarni general. Če bo nova vlada imenovana pod Papenom, je računati tudi na to, da ji bo Hindenburg omogočil delo tudi brez parlamenta s tem, da bo proglasil takozvano izjemno stanje in se skliceval na gospodarsko in politično krizo. Da pa bo imenovan Hitler, bo to samo pod pogojem, da vlada s parlamentom in da postane kancler le kot predstavnik najmočnejše nemške politične stranke in ne kot Hindenburgov zaupnik.

Razvoj nemškega političnega življenja v rajhu vsekakor kaže, da se Nemčija vedno bolj približuje edinemu izhodu večne parlamentarne krize — diktaturi. In ta lahko postane njena usoda.

(Tik pred zaključkom lista izvemo po radio-poročilu, da je imenovanje Hitlerja za državnega kanclerja izvršeno in da je tekom 24 ur predložil Hindenburgu člane svoje vlade. V vladi so povečini nar. socialisti. Več poročamo prihodnjič. Ured.)

Samostojna Irska. Irske volitve so prinesle absolutno večino de Valere, boritelja za popolno samostojnost irske dežele. Po lepem uspehu je de Valera poslal preko irskih listov irskemu narodu sledečo spomenico: Nacionalna politika je sedaj postavljena na definitivne temelje. Pozivam vse državljane, ki so dobre volje, k delu. Naj nam pomagajo, da vrnemo deželi njeno nekdanjo veličino. Naša domovina naj bo prijetno ognjišče za ves irski narod. Naši izseljenci nas bodo podpirali v mislih in molitvah. Ves svet nam bo želel uspeha.

Proti malim državam. Anglija je nejevoljna, da male države večkrat prekrizujejo politične cilje angleškega političnega urada. Rada bi bila videla, da bi se kitajsko-japonski spor rešil v njenem smislu v prilog Japoncem. Angleži so mnenja, da bi se morale štiri velesile Anglija, Francija, Italija in Nemčija strniti v svrhu reševanja mednarodnih problemov. Vprašanje nemške vojaške enakopravnosti da je dokaz, kako se težka mednarodna vprašanja lahko rešuje, če se z njimi bavi samo par držav. Stališče Angležev je naperjeno proti mali antanti, ki si po mnenju Angležev prisvaja vlogo velesile. Zato neradi vidijo, da se približuje mali antanti še Poljska. V krogih zveze narodov smatrajo to angleško stališče kot poizkuš, da se podminira zveza narodov. Pričakovati je, da bo to mnenje angleških vodilnih politikov imelo predvsem ta uspeh, da se bodo male države še tesneje združile in v strnjeni vrsti nastopale. — Tudi v ostalem življenju velja isto geslo: Veliki proti malim.

Mala antanta petih držav. Rumunski zunanji minister Titulescu, eden najvplivnejših srednjeevropskih diplomatov, je poročevalcu nekakega ogrskega lista razvil načrt, ki ga zastopajo politiki male antante. Mala antanta ni sovražna Madžarski in njene države vodijo napram njej politiko prijateljstva. Seve se da ta politika voditi uspešno le, če bi tvorile države Avstrija, Čehoslovaška, Jugoslavija, Rumunija in Madžarska antanto petih držav, ki bi spoštovale medsebojne politične pravice in si dovolile gospodarske ugodnosti. Čeprav francoski načrt podonavske federacije ni prodril, ima ta načrt vendarle bodočnost. Ali se bodo srednjeevropske države združile v skupnem sodelovanju, da bo prišlo do blago-

stanja, ali pa se bodo medsebojno požrle, kar bo povzročilo neizmerno bedo med temi narodi.

Nemčija bo začela graditi podmornice. Nemčija bo v kratkem stavila zahtevo, da se ji dovoli graditev podmornic. Njena zahteva je toliko umljiva, ker so se države tekom zadnjih let dobro oborožile s podmornicami in jih smatrajo za neobhodno potrebne za obrambo obale. Francija je zgradila 90, Italija 50, Japonska 60, Amerika 80 podmornic. Tako se Nemčiji nikakor ne bo moglo očitati, da njena zahteva ni utemeljena. — Vidi se, da znajo Nemci prav dobro porabiti slabosti drugih v svoj prid.

„Volk ohne Kinder.“ Nemci se borijo za revizijo mirovnih pogodb in za svoje nekdanje kolonije. Svojo zahtevo utemeljujejo, češ da jim je sedanje ozemlje pretesno. Nemški list „Lokal-Anzeiger“ pa je nedavno prinesel številke o gibanju in razvoju nemškega prebivalstva. V članku pravi, da bo nemški narod kmalu postal „ein Volk ohne Kinder“, ako bo število rojstev tako nazadovalo, kakor nazaduje danes. V preteklem letu se je v Nemčiji rodilo komaj 16 otrok na 1000 prebivalcev, to se pravi, da se v Nemčiji danes rodi sorazmerno manj otrok kakor v Franciji, ki je bila doslej znana kot ena najslabših držav v tem pogledu. Leta 1931 je bilo v Nemčiji rojenih skupno 1.030.000 otrok, medtem ko se jih je l. 1901, ki je bilo rekordno leto, rodilo 2.030.000. Prebitek rojstev nad smrtjo je znašal l. 1930 305 000, medtem ko je bil l. 1906 prebitek še celih 910.000. Leta 1931 je število rojstev v primeri s prejšnjim nazadovalo za 96.000, čeprav se je število porok zvišalo na 70.000. V Berlinu se rodi komaj 9 otrok na 1000 prebivalcev. Prebivalstvo je danes v Nemčiji pač še dovolj gosto naseljeno, saj ima Nemčija danes poleg tega še 6 milj. brezposelnih. Učenjaki računajo, da se bodo delovne moči do l. 1950 še množile, nato pa se bo začelo nazadovanje in nastalo bo veliko pomanjkanje delovnih sil. Za pojav se posebno zanimajo Poljaki, od katerih Nemci zahtevajo koridor, češ da rabijo zemlje za razmah. Pri Poljaki je plodovitost neprimerno večja kakor pri Nemcih, zato se Poljakom v tem pogledu ni treba bati.

Pregled zadnjega tedna.

Avstrija: Diplomatski zastopniki Francije in Anglije so v zadevi v Avstrijo utihotapljenega orožja podvzeli istočasno korake v Rimu, Budimpešti in na Dunaju in zahtevajo, da se mora to orožje takoj uničiti ali vrniti Italiji. V slučaju, da se zahtevi ne ugotovi, so bo z njo bavila Zveza narodov. Vladi dr. Dollfusa vstajajo vedno večje težkoče. Stranke, ki jo podpirajo, si niso edine v vprašanju zasedbe

mesta poslanika v Berlinu in v vprašanju reforme soc. zavarovanja, katero zahtevajo kmečki poslanci kršč. socialcev in Landbunda. — Na Dunaju štrajkajo šoferji in frizerji. Nad 2000 šoferjev je privozilo sredi mesta in pustilo svoja vozila sredi ulic, da je bil ustavljen za popoldan ves promet. Policija in vojaščina je morala odstranjevati oviro. — Linški škof Gföllner je izdal pastirsko pismo v katerem ostro graja nastopanje nar. socialistov in židov kot veri sovražno. — Na Dunaju so aretirali ponarejevalce bankovcev po 50 S.

Nemčija. — V Dresdenu je prišlo do demonstracij povodom komunističnega protifašističnega zborovanja. Uspeh: devet mrtvih in 11 hudo ranjenih. — Hindenburg je poveril Papenu, da stopi v svrhu sestave parlamentarne vlade s strankami v stik.

Češka: Češki fašisti so pred tednom napadli vojašnico v Brnu in hoteli vprizoriti pravcati puč. Pustolovščina se je izjalovila, voditelji so aretirani. — Nemški nar. socialisti na Čehoslovaškem so podali v parlamentu lojalitetno izjavo, da stoji njihova stranka na stališču češke države in nima nobenih prevratnih namenov. Nemška nacionalna stranka pa je izjavila, da vztraja na prvotnih zahtevah nemškega naroda.

Grčija: V državi so razpisane volitve za 5. marca. Borba za končni izid bo izredno ljuta, ker se vrti v politiko tudi armada in so započeli grški monarhisti, ki bi zopet radi uvedli kraljestvo, novo akcijo.

Francija: Vlada Boncourja je minuli teden podala ostavko, ker ji senat ni odobril njenega načrta, da se uravnoteži državni proračun. Vlada pa je itak stala na slabih nogah, ker je bila le plod zadrege po Herriotovem padcu. Za naslednika je predsednik imenoval pristaša levičarske stranke Daladier-a.

Rusija: Sovjeti so zopet uvedli naturalni davek, ki se v toliko razlikuje od dosedanjega načina obdavčevanja v obliki oddajanja žita, da bo sedaj kmet že vnaprej vedel, koliko njegovega pridelka pripade državi. — Država je obenem začela štediti. Delavcem bodo znižane plače; del teh dobivajo itak le v naturalijah; uradniki bodo reducirani. — Obenem očiščujejo sovjeti stranko in pošiljajo zmernejše vplivne njene funkcionarje v Sibirijo.

Japonska: Vlada je objavila vest, da namerava izstopiti iz Društva narodov, ako bo to ugotovilo, da je ona vzrok vojni na vzhodu. Obenem bo začela voditi politiko „Azija Azijcem“. Boji s Kitajsko se nadaljujejo.

Svoj narod zatajiti je greh!

Kdor svoj narod zataji, greši zoper 4., 5. in 8. božjo zapoved!

PODLISTEK

Karel Širok:

Slepi slavčki.

I.

Za vasjo je šumel bister potoček, za potočkom pa se je razprostirala temna hosta. Pred hosto ob kolovozu je stala hišica in v njej je stanoval gozdar s svojo družinico. Na pragu pred hišico je sedel gozdarjev Janezek.

Na nebu je sijalo solnce in v gozdu so venomer žvrgoleli ptički. Doli nekje ob potoku so prale mladenke in so pele veselo pesem.

Po kolovozu je korakal droben deček, in ko je prišel do gozdarjeve hišice in je zagledal Janezka na pragu, se je ustavil. Dečka sta se pozdravila s smehom na licih in Janezek je vprašal:

„Kam greš, Jurček?“

„V hosto“, je odgovoril Jurček.

„Po kaj?“

„Po bodičje.“

„Po bodičje? Čemu ti bo bodičje?“

„Oče napravi iz njega omelo. Saje pomete iz dimnika.“

„Tam doli pri gabrih ga je vse polno. Hitro ga narežeš. Imaš rezilo?“

„Krivček imam.“

„Zdaj pridi malo z mano v sobo, Jurček! Naše ptice ti pokažem.“

„Ni doma tvojega očeta?“

„Ne. V hosto je odšel. — Kaj se ga bojiš?“

Jurček je molčal.

„Zakaj se ga bojiš? Povej! — Nečeš povedati?“

„Ne vem, zakaj.“

„Mari zato, ker ima dolgo brado?“

„Ne vem.“

„Tudi drugi se bojijo. Jaz se ga pa prav nič ne bojim.“

„Ker je tvoj oče!“

„Vedno mi prinaša ptiče. Vse polno jih imamo. Le pridi in poglej! — Le pridi! Nič se ne boj! Nobenega ni doma!“

Janezek je prijel Jurčka za roko in ga je odpeljal v hišo.

Prišla sta v prostorno sobo. Po stenah so visele v vrstah različne kletke, največ pa je bilo majhnih. Tiho je bilo v sobi; slišalo se je klekanje preskakujočih ptičkov s paličice na paličico... To klekanje je bilo podobno tikkanju ur v urarni. Le zdaj pa zdaj se je slišalo izmed neprestanega klekanja kratko in rezko drskanje; takrat je podrsala ptička s kljunčkom po žicah ptičnice.

Jurček se je ustavil sredi sobe in se je zagledal v nemirne ptičke. In čimdalje jih je gledal, tembolj se mu je zdelo, da so ptičice žalostne, zelo žalostne, posebno tiste, ki tičijo v tesnih kletkah in skačejo brez prestanka s

paličice na paličico, ne da bi se ustavile niti za trenutek, ne da bi se ozrle ne na desno ne na levo.

„Ali niso lepi, Jurček?“

„Lepi so. — Ubožci!“

„Zakaj ubožci?“

„Ker so zaprti. Žalostni so.“

„Žalostni? — Kaj še! — Le poglej, Jurček! Tile so srakoperji, ti so kosi, to je črnoglavka; tu so čizki in sinice.“ In pokazal je na tiste tesne ptičnice, kjer so naglo in brez odmora begale ptičke sem in tja, sem in tja, s paličice na paličico.

„Poglej, Janezek, kako so žalostne te sinčke! Obupane so.“

„Saj niso žalostne!“

„Žalostne so, Janezek! Vse ptičke so žalostne! Ali ne vidiš?“

„Saj pojejo.“

„Nobena ne poje! Vse so tihe, vse so žalostne, obupane... Nobena ne poje, Janezek!“

„Zdaj ne, a včasih pojejo.“

„Kako naj bi bile vesele v tesnih kletkah, kako naj bi prepevale v ječi!“

„Saj imajo jesti.“

„Pa svobodo imajo, svobodo?!“

„Samo da imajo jesti. — Kaj niso lepi? Mari bi jih ne imel rad ti?“

„Ne, Janezek! Ko bi bili ptički moji, takoj bi jih izpustil. Vse do zadnjega bi izpustil.“

(Dalje prihodnjič.)

Okoli kmetijske bolniške blagajne.

Kmetje in posli čutijo težko breme bolniške blagajne. Kmetje, ker morajo v tako težkem času plačevati, in posli, ker marsikateri nima službe ravno zavoljo plačil, ki jih mora kmet plačevati, ako vzame posla v službo. Vsled gospodarske stiske je bolniška blagajna že za lansko leto znižala plačila; dolžnosti blagajne pa se niso znižale, nakar je nastal velik primanjkljaj. K temu je še prišlo, da je mnogo kmetov zaostalo s svojimi vplačili v bolniško blagajno. Nekaj dni pred volitvami v kmetijsko zbornico je bolniška blagajna povabila zastopnike strank na posvetovanje, kako naj se ji pomaga iz težkoč. Predsednik L. Plasch je naznanil, da bi se moralo tedensko vplačilo za vsakega posla znižati na 72 g, da more blagajna izhajati. V imenu naše stranke je izjavil posl. Starc, da kmetje že itak ne morejo plačevati, zato je naša stranka proti vsakemu zvišanju. Slično sta se izjavila še dva zastopnika kmetov. Soc. demokrati so hoteli zvišanje na predlansko višino po 5. razredu. Posvetovanje je bilo brezuspešno.

Landbund je začel nato hud boj proti prisilnemu zavarovanju poslov za slučaj bolezni. Posl. Ferlitsch je na svojem zborovanju v Dobrli vasi celo javno govoril, da so zastopniki Landbunda pri blagajni nalašč tako gospodarili, da je prišla blagajna v težkoče. Za to odkritosrčnost smo zelo hvaležni in se samo čudimo, da se s tem priznanjem do danes še ni bavil državni pravdnik. „Bauernzeitung“ z dne 30. dec. 1932 je naravnost pisala, da ne bo agitirala za točno vplačevanje zaostalih plačil, to se pravi: kmetje, ne vplačujte več, da bo blagajna temprej izdihnila. Kmetje pri Landbundu so šli še korak dalje in so začeli odjavljati svoje posle, tako da je izgledalo, da bo tista stranka, ki je v deželni in državnem zboru največ pripomogla, da se je blagajna ustanovila in ki je ves čas imela vodstvo blagajne v rokah, blagajno za prisilno bolniško zavarovanje tudi pokopala.

Pa kakor kaže, se Landbund že na celi črti umika. Dne 12. jan. ni več sklenil, da proč s prisilnim zavarovanjem, ampak: samo tedaj posla ni treba zavarovati, če se kmet zaveže, da bo sam vse oskrbel za posla v slučaju bolezni in sicer zdravnika, zdravila in oskrbo ter, če treba, bolnišnico. Tako je Landbund prišel na stališče, ki ga že leta sem zastopa naša stranka in to tem lažje, ker imamo mi mnogo vestnih poslov, ki imajo usmiljenje s kmetom v sedanjem težkem času in ki bi kmetu v slučaju bolezni ne izrabljali. Kako je v nemškem delu dežele, ne vemo. Landbund je ob novem letu želel, da kmetje odjavijo svoje posle. 14 dni navrh pa so njegovi pristaši imeli od njega že navodila, da morajo odjavljene posle takoj prijaviti za zavarovanje v slučaju nezgode in starosti. Danes pa je tam, kjer je stal pred bojem: prisilno zavarovanje ostane. Socialno ministrstvo se je postavilo na stališče prisilnega zavarovanja. Poslalo je svojega zastopnika min. sv. dr. Mertho v Celovec, da se je posvetoval z zastopniki strank. Imenovan je tudi že vladni komisar, ki je že prevzel svoj posel. Njegova naloga bo, da odpravi slabe strani, predvsem da se znižajo stroški blagajne za zdravnike in zdravila. Ti stroški so najhujši, takšni, da je splošno mnenje med kmeti, da je bolniško zavarovanje za posle v resnici samo zavarovanje za zdravnike. Pri pogajanjih so zdravniki sicer pristali na 30 % znižanje, a to ne zadostuje, dokler niso določene meje, v katerih slučajih in kako daleč se sme rabiti zdravniško pomoč. Uspeh dosedanjega boja Landbunda je ta, da se ne spremeni ničesar, samo on je izgubil vodstvo blagajne. Kar prej Landbund ni mogel izvesti — prepreditve povišanja tedenskega vplačila —, to se bo sedaj izvedlo brez njega. Upali smo, da se bo omajalo vsaj prisilno zavarovanje, a ni izgleda. Naše stališče je ostalo, kakor je našlo odobrenje na shodih Kmečke zveze. Kmečka zveza je za prisilno zavarovanje za slučaj nezgod in starosti, a za prostovoljno za slučaj bolezni. Čas bo deloval za nas. Landbund dobro pozna položaj v državnem zboru, vedel je, da zaenkrat ni mogoče pokopati prisilnega zavarovanja, vedel je, da

vsa agitacija proti zavarovanju ne more imeti upanja na uspeh, a kljub temu se je zagnal v boj, tako da se nam usiljuje mnenje, da pravi namen boja proti zavarovanju ni bil v odpravi prisilnega zavarovanja. **Pribijemo že danes, da se bomo z vsemi silami borili proti nameri, da bi se velikim kmetom, ki imajo največ in največje zaostanke v plačilih, ti zaostanki črtali. Vsi naši mali kmetje so morali točno plačati zaostanke, če ne, so jih rubili. Za to je pravično, da jih sedaj plačajo tudi veliki.** Vtis smo namreč dobili, da je Landbund zastopniku soc. ministrstva stavil zahtevo, da se ti zaostanki črtajo. Ali je torej začel to svojo gonjo proti blagajni samo v interesu svojih velikih kmetov in njihovih velikih zaostankov?! Potem lahko računa, da bo našel tudi v naši stranki najodločnejšega nasprotnika.

DOMAČE NOVICE

(Pod rubriko „Domače vesti“ bo uredništvo od časa do časa priobčalo kratka razmišljanja o našem narodnem življenju. Razmišljanja naj služijo predvsem izmenjavanju misli vseh naših rojak, ki jim je pri srcu dobrobit našega slovenskega ljudstva na Koroškem. Vsak tovrstni prispevek nam bo dobrodošel in ga bomo radevolje podali našim bralcem.)

Narodna disciplina.

V času demokracije živimo. Vsak izmed nas ima v rokah, da svobodno vpliva na nadaljni razvoj našega naroda. Vsak izmed nas ima svobodo, da si izbira svoje politično mišljenje ali soodločuje pri razvoju svoje politične, kulturne in gospodarske organizacije.

Kako je v svetu danes v dobi demokratične svobode? Se vam li ne zdi, da velik del človeštva to svojo svobodo, ki bi mu morala biti sveta in vzvišena, naravnost zlorablja! Vse življenje in tudi gospodarstvo ima svoje zakone in človeštvu je dana ena sama naloga, da jih spoznava in se po njih uravnava. Človeštvo pa si kuje svoje, sebi ugodnejše zakone in tepta v svoji kratkovidnosti postavlo, ki edina podpira zdravo življenje in gospodarjenje. Svobodno izbira svoje voditelje, ki naj mu svetujejo resnico in pravico, a hkrati izreka nad njimi kruto sodbo in jim odreka pokorščino. Slep sledi onim, katerih beseda laska njegovim sebičnim čutom, in nehvaležno zavrača one, ki mu svetujejo z očetovsko skrbjo. Naša država n. pr. je razdeljena na štiri in pet političnih strank in te si stojijo sovrážne nasproti in se medsebojno ovirajo v ustvarjanju delu. V naši deželi se dela iz politične razdvojenosti le kompromisarstvo. Kričimo in vpijemo, hkrati pa zlorablamo svojo pravico soodločevanja nadaljnjega razvoja.

Kako je med nami v dobi demokratičnih pravic? Ali nismo tudi mi le mala slika raztrganega človeštva, razdrapane države in razkosane dežele! Ali je naše prosvetno, politično in gospodarsko življenje le kompromisarsko životarjenje? Ali dajemo polno spoštovanje svojim narodnim voditeljem, katerim je po poklicu in zmožnosti naloga, da usmerijo naše narodno življenje? Voditeljem svojega političnega, prosvetnega in gospodarskega življenja mora narod dajati popoln ugled in spoštovanje, če hoče, da bodo zamogli vršiti svojo sveto dolžnost s polno odgovornostjo in vdanostjo. To je prva in glavna zapoved narodne discipline. Prava slovanska demokracija ni v diktaturi nas vseh, marveč v složnem in solidarnem delovanju in sožitju ljudstva z njegovimi vodniki. Demokracija je blagoslov narodu le tedaj, če se narod ne zaveda samo svojih pravic, ampak tudi svojih dolžnosti.

Ribnica. V največji revščini je tu živela občinska uboga Frančiška Rapac. Pred svojo smrtjo pa je želela napraviti testament. Pri sestavi testamenta se je izkazalo, da ima nad 1400 S premoženja in še nekaj naloženega za lep pogreb. Občina je bila nad tem tako presenečena, da ni čakala smrti uboge, ampak je denar kar že nesla s seboj in pustila samo hranilno knjižico za pogreb. Umrli je 20. januarja.

Celovec. (Žaloigra.) Znani koroški slikar prof. Suitbert Lobisser je bil pred letom izstopil iz benediktinskega reda v Št. Pavlu in se civilno poročil. Zakon pa je bil nesrečen.

Minuli teden se mu je žena ustrelila v duševni zmedenosti. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva.

Sele. (Drobiž.) S podporo deželne vlade se je tudi letos otvorila šolarska kuhinja. Do 83 otrok dobi opoldne porcijo toplega mlečnega riža ali igličev, krompirjeve, ječmenčkove ali druge juhe. Veselo je gledati otroke, s kakim tekom zavživajo toplo kosilce; prileže se jim, saj bi bili nekateri brez njega skoro 12 ur brez toplega v želodcu. — Dve nedelji smo v cerkvi za spremembo slišali nekaj izrednega. Kvartet vojakov smučarjev je na trobilih prav mojstrsko predvajal Schubertovo mašo. — V prejšnjih zimah je vožnja lesa dajala kmetom lep zaslužek, letos pa je na potih mnogo manj življenja; pa še tisti, ki vozijo, vozijo zato, ker sila kola lomi, kakor pravi pregovor. Če se upošteva, da je treba vprežno živino bolje krmiti, da vsled napora shujša, da stane tudi orodje denar, je kmet za svoj trud zelo malo ali nič plačan. Pa kriza sili, kaj hočeš, moraš gledati, da vjameš kak šiling! Še hujši pa je udarec, če prodaj vole ali kravo mesarju, ki te zagotovi, kdaj dobiš denar, potem pa se izve da je mesar prezadolžen in čisto na kantu in zdaj nimaš ne živinčeta, ne denarja!

Ledenice. (Požar.) V soboto, dne 21. t. m. zvečer je začela nenadoma goreti streha gospodarskega poslopja pri pd. Hanželnju. Nobeden domačih ni bil preje opazil česa sumljivega. Z bliskovito naglico je ogenj zajel ves objekt in ga uničil do zidovja. Rešili so živino, uničeno pa je okoli 100 vozov sena in kmetijski stroji. Domači brambi se je po velikem naporu posrečilo, da je obvarovala požara hišo in sosednja poslopja, na pomoč sta ji prihiteli še loška in beljaška požarna in skupnem delu se je posrečilo ogenj docela omejiti. G. Arnejc utrpi kljub zavarovanju občutljivo škodo. Moderno gospodarsko poslopje je bilo kras cele vasi.

Drobiž: Poroča se, da bo vlada znižala davek na pivo, ker konzum stalno nazaduje. S cenejšim pivom namerava več zaslužiti. — Učitelstvo je protestiralo pri fin. ministru na Dunaju proti nameravanemu znižanju plač. V znak protesta so učitelji mesta Šmohor pri Zili tudi sklenili, da izstopijo iz vseh tamošnjih organizacij. — Beljaški župan dr. Pomaroli je odstopil in na njegovo mesto je bil voljen učitelj glavne šole Piesch. — V celovski stolnici sta bila poročena Anton Napetschnig, krojač in Jerica Jandl, pd. Zavodnikova, oba iz Diekš. — V Bilšici sta se minuli teden ponesrečila dva celovška smučarja Magdalen in Aschgan. — Prišla sta pod plaz. — Umrli je gostilničar R. Suklič iz Borovelj. — V Žrelcu je umrl bivši župan Sibitz, najemnik podkroške grajske gostilne. — Brezposelnih so našli v zadnjem tednu v deželi 19.319.

NAŠA PROSVETA

Kmet.

Naše stoletje je stoletje industrije in civilizacije. S pomilovanjem in namišljenim razumevanjem se oziramo na oni del ljudstva, ki je ostal nedotaknjen, deviški, kot se ozira mož na otroka in skuša razumeti njegov otroški svet. Ne znamo več ceniti stanu, ki je še danes kot pred tisočletjem čisto svojevrsten, ki ima svoje posebne paragrafe življenja in gospodarjenja. Stari smo, ker nas je omamil moderni mamonišči duh, naši pogledi gredo skrivaj v mestni lišp in mestno udobnost tja v mesta, tovarne, železnice, pisarne, trgovine. V vsem sodobnem človeštvu je neka čudna notranja težnja, ki ga z neodovoljivo silo trga proč od zemlje, ven iz samote v vrvenje in drvenje življenja. Ljudstev se je polotil nek nemir in jih spravlja iz ravnodušja in ravnotežja, da se danes izgubljajo v iskanju in hotenju nečesa zaslučenega, a neumljivega.

Pa pravimo, da smo kmetje. Toliko je v nas vseh še kmeta, kolikor je v naših srcih še tiste tihe, otroške sreče in tihega zadovoljstva. Sreče in zadovoljstva kljub požarom in lakoti in vojni in krizi! Ali nas današnje neredne razmere niso spravile iz ravnotežja in ravnodušja? V dolini, ob železnicah in mestih se kmetje bunijo, nezadovoljnost narašča in nevolja grozi, da izbruhne z vso silo na dan. Čudno, tam v gorskih vasicah, v malih lesenih

kočicah tudi danes ni čuti kletve in krika; kot da bi bile obvarovane pred težko gospodarsko usodo dolincev.

Kmet! Z naravo živi, z njenim brstjem, cvetjem, venevanjem in zorenjem, z zemljo in njenim rojstvom, življenjem in umiranjem. Morda je tod tisti skrivnostni vrecel notranjega zdravja, ki ga stori odpornega proti vsem nepravilnostim neba in sveta. Iz tega notranjega in telesnega zdravja mora črpati tisto izredno vztrajnost, da raste njegov dom in njegovo ime, njegova govorica in pesem in noša iz tisočletja v tisočletje. Ena sama dolga veriga ene velike kmečke družine, ki se duševno in telesno bogati iz roda v rod, sprejema od dedov, množi po očetih in deduje po sinovih. Ena sama veriga rodov, ki gredo skozi eno domačijo: dom in njegovo polje in gozd in travnik; skozi domačijo, ki ji hranijo skozi stoletja njeno ime, njen življenski in gospodarski paragraf, njen ugled in njen obseg. Domačija, kmetija je tista velikanska zakladnica, iz katere zajemajo stoteri rodovi enega imena svoje zdravje in svoj značaj. Na njej se ponavlja vedno zopet isto življenje, isti obrazi, isti značaji. Domačiji je posvečeno delo iz dneva v dan, iz leta v leto, iz desetletja stoletja v novo desetletje in stoletje. Pravijo, da bi se zamoglo rešiti to staro človeštvo le, če se vrne s svojimi družinami nazaj na svoj košček zemlje, da vzraste vanj in iz njega črpa nove življenske sokove in novega življenskega duha. Novega duha, da zopet najde vsebine svojemu življenju in cilja svojemu hotenju.

Prazen je moderni človek in ker je prazen on, se mu dozdeva prazna in brez vsebinska tudi vsa okolica, ki ga obdaja. Pravo kmetiško ljudstvo pa obdaja vsepovsod le življenje, narava mu je skrivnostni življenski čudež in podobna je velikemu svetemu pismu, katerega ono odpira in iz njega razbira vso življensko modrost in življenski cilj. Pravemu kmetu živi vsa narava s poljem in gozdom in goro in ker mu živi ta, mu živi tudi vsa nadnarava z Bogom in angelji in njegovimi rajniki ter ga oklepa v ono samo velikansko bogočloveško telo. Odtod morda ta za zdravega kmeta tako značilni mir, ta zmernost in vztrajnost vsepovsod v življenju in gospodarjenju. Da ga gledamo tako, kmeta, nam vstane slika, ki ga znači najprej in najbolj kot — čelaga človeka.

Pa kmet se danes umika iz naših duš, iz naših dolin, iz našega naroda. Svet mu je nenaklonjen in ga zatira. In baš zato prorokujejo taistemu svetu njegov bližajoči se konec. Težko ali celo nemogoče se je vračati iz življenja in iz žetemu rodu starikavega lica nazaj v otroško dobo naroda, nazaj v zdravo kmečko miselnost. In vendar se glasi Njegovo svarilo: Bodite kakor otroci! Kljub neredu in nemiru iščite otroško srečo in otroški mir, otroško neosebnost in polnost, otroško svobodo! Iz nekmetiškega poklica ne vodi nobena pot več nazaj na grudo, h plugu na njivo, trdijo veliki možje, kmetiškega rodu pa so odprta vsa pota v svet in njegove poklice. Njegovim sinovom in hčeram da je naloga, da rastejo iz otroške dobe kmetiškega življenja v moško dobo ostalih poklicev in v njih izklesajo narodovemu obrazu poteze in osebnost. Kaj torej, če izgine iz naših src in duš zadnja sled kmetiškega lepega, otroškega nedolžnega? Narod se bo moral starati, lica mu bodo postala blede in starikava, umiral bo in končno dal prostora drugemu, življensko odpornejšemu ljudstvu. Tako vsaj se glasi zakon rasti in vsega življenja.

Radiše. (Društveno.) V predzadnji številki našega lista je v naši Prosveti koroški besednik okraščil kar celo slovensko Koroško od Brda pa tja dol do Pliberka. Pa menda je pozabil, da obstoja nad Celovcem republika, ki ima tudi svoje društvo. In to društvo bi tudi bilo potrebno kritike, ker o njem ni več slišati, ali živi ali ne. Oddahnili so se naši fantje na eni strani, ker jim je besednik tokrat zaprinesel, na drugi strani pa so bili skoroda užaljeni. Sedaj so začeli s podvojeno silo na notranjem društvenem delu: fantje pevci in tamburaši imajo svoje redne vaje; četudi so skoroda sami novinci, vendar vrlo dobro napredujejo, govori se celo, da bodo pričeli sedaj

s svojimi fantovskimi sestanki. Tudi dekleta se živahno gibljejo. Kar navdušene so za svoje cerkvene shode. Čuti se, da vstaja v mladini neko novo hotenje po lepšem in resničnejšem življenju, obdanem s toplo bratsko ljubeznijo in razsvetljenim z božjo lučjo vere. Tako upamo da bo naša pot v novo leto tudi pot v novo življenje.

Kostanje. (Družinski sestanek) našega društva smo priredili v nedeljo, dne 29. januarja. Na sporedu sta bili dve deklamaciji, govor in šaljiv prizor. Udeležba je bila prav poljna. Deklamatorja sta nastopila v svojem dvogovoru nadvse korajžno in samozavestno. Prav dobro se je posrečil tudi šaljivi prizor, ki dokazuje, da je v vrlih kostanjških fantih in dekletih še dovolj Drabosnjakovega igralskega talenta. In tega talenta ne bodo zanemarjali! Govornik pa je nakazal vso resnost položaja in iz te resnosti izvajal potrebo z idealizmom in ljubeznijo prežete mladine, ki naj svoj prosti čas porabi v izobrazbo sebe in svojega rodu. Tako je uspel naš sestanek v vsesplošno zadovoljnost.

Prireditve: V nedeljo, dne 12. februarja igrajo **Selani** ob 1/2. uri pop. igro „Pri kapelici“. Na sporedu je tudi več kratkočasnih točk. Vabi odbor. — V **Kazazah** priredijo igro „Ubogi samci“ in sicer 5. in 12. februarja ob 3. uri pop. v svoji dvorani v župnišču in dne 26. februarja (pustna nedelja) ob 3. uri v **Grebinskem kloštru**. Pri prireditvah sodeluje pevski zbor domačih fantov.

GOSPODARSKI VESTNIK

Izvoz avstrijskega sadja. V septembru 1932 se je izvozilo iz Avstrije 390 vagonov, t. j. 38.875 meterskih stotov sadja v skupni vrednosti 538.000 S, v oktobru 399.729 stotov ali 4000 vagonov sadja v vrednosti 3.838.000 šil. V primeri s predlanskim izvozom so izvozne številke lanskega leta neprimerno višje. Izvažali sta predvsem Štajerska in Koroška.

Vinska razstava in vinski sejem v Ljutomeru. Vinarska podružnica v Ljutomeru priredi dne 7. in 8. marca 1933 vinski sejem in razstavo vina v dvorani gostilne Strasser. Na poskušnjo bodo vina ljutomerskih gor in vinorodnih okolišev. Opozorjamo nanjo naše gostilničarje.

Nekaj števil iz svetovnega gospodarstva. V Kanadi so sežgali 5400 vagonov pšenice, v Avstraliji so pobili 800.000 ovc in jih zakopali, v Mehiki so vojaški oddelki uničili ogromne množine banan, v Egiptu so sežgali 150.000 ton bombaža, v Braziliji so izsuli v morje stotisoče vreč kave, v Bretaniji pa so ribiči uničili 500.000 slanikov in je vrgli v morje. Milijoni ljudi pa so umrli in umirajo od glada. — Čudni časi!

Amerikansko poljedelstvo nazaduje. Položaj američanskih farmarjev je značilen za svetovni gospodarski trg. Če jim gre dobro, potem je položaj svetovnega gospodarstva ugoden. Številke dohodkov zadnjih treh let pa kažejo nazadovanje za celih 50%. Vrednost poljedelskih pridelkov l. 1929 je znašala okroglo 5.5 milijarde dolarjev in je nazadovala v l. 1932 na 2.3 milijarde. Tudi živinoreja je nazadovala za polovico. Celotni donos američanskega poljedelstva se je znižal v teku treh let od 12 na 5.2 milijarde dolarjev. Številke so naravnost katastrofalne in očitujejo obupni boj farmarjev za obstoj.

Olajšave deviznega prometa. Narodna banka je dovolila menjalnicam, da smejo v interesu tujskega prometa sprejemati od oseb, ki imajo na podlagi potnega lista svoje domovanje v inozemstvu, valute, ki so v inozemstvu vnovčljive, do 2000 S za oddajo v zasebni klinger (obračun).

Celovski trg. Pšenica 32—34, rž 22—24, ječmen 18—20, oves 16—17, ajda 20—22, koruza 14—20, sladko seno 10—12, kisle 7, slama 8, fižol 40—60, krompir 14—16, zelje 20—30, goveja mast 5—6, sirovo maslo 4.00—5.20, prekajena slanina 4.00, svinjska mast 2.80—3.20, mleko 38—42, jajca 16—18, kokoši 3.00—5.00, race 4.00—5.00, plemenska živina 80—1.10, klavne krave 50—80, prašiči 1.70—1.80, plemenski 2.00—2.20.

RAZNE VESTI

Huda zima po vsej Evropi. Minuli teden je nastal v Bukovini silen mraz. Zračna toplina se je znižala na 25 do 30 stopinj pod ničlo. Po raznih vesteh so pričele tolpe volkov napadati vasi in ogrožati življenje ljudi. Telefonske zveze so prekinjene, promet je skoroda onemogočen. Nad Črnim morjem divja silen vihar. — Na zapadnem Madžarskem so divjali pretekle dni silni meteži. Nekaj dni je bil ustavljen železniški promet. Na Dunaju je snežilo neprestano 24 ur, iz Gradiščanskega poročajo, da se je moral ustaviti avtobusni promet. Na Dunaju se je zaradi snega ponesrečilo 27 oseb, med katerimi si je 11 oseb zlomilo roke ali noge. Sneg je zahteval tudi eno smrtno žrtev. Po severni Italiji so divjali tri dni hudi snežni viharji. V Milanu so morali gasilci podpreti več streh, ki jim je grozilo, da se bodo pod težo snega podrle. Genova je močno zasnežena in promet je bil več dni ustavljen. Izgleda, da hoče zima popraviti, kar je zamudila v minulem mesecu. Prorokujejo za leto celo belo Veliko noč, četudi je šele sredi aprila meseca.

Japonski radio. Japonci so sila praktični ljudje, obenem dobro znajo posnemati ves evropski in američanski modernizem. Poznajo seve tudi radio in se ga kaj radi poslužujejo v gospodarske namene. Zadnji čas pa je japonska oddajna postaja razglasila, da bo od časa do časa objavljala tudi imena nevest, ki iščejo ženinov. Poleg imena in naslova bo navedla še višino premoženja in vse prednosti, ki jih ima nevesta. Ženinini se bodo lahko obračali na postajo ali neposredno na naslove. Pričakovati je, da se bo v najkrajšem času našel iznajditelj brezžičnega prenašanja fotografij in da bo ponudil Japoncem svoj patent. — Sicer pa je škoda, da mi japonskih postaj ne čujemo.

Čas, pravijo, je denar. In kljub temu mnogi nespametneži zapravljajo denar samo zato, da z njim ubijajo čas.

Vabilo.

Izobraževalno društvo „Kočna“ v Svečah priredi v nedeljo, dne 12. februarja 1933 ob 3. uri popoldne pri Adamu v Svečah

pevsko slavnost

s spevoigro

Pred sodnijo.

Pri slavnosti se bodo pele slovenske koroške narodne pesmi. Čisti dobiček se porabi v pokritje stroškov za obnovo cerkve.

K obilni udeležbi vabi 12 odbor.

Proda se posestvo,

ki obsega 2 3/4 ha njiv, preko 1 ha travnikov, 1/2 ha zrelega gozda, ima pašno pravico za ves stalež živine, leži četrte ure od Šmihela, 1/2 ure od železniške postaje, eventualno tudi z vsem inventarjem. Stanovanjsko poslopje je prenovljeno in krilo z opeko. — Naslov se izve v upravi lista- 13

VABILO.

Dekliška Marijina družba v Dobrli vasi priredi v nedeljo, dne 5. februarja 1933 popoldne igro

Najdena hči in Zakleta soba.

Vstopnina znižana.

K obilni udeležbi vabi

14 odbor.

Več pristnih in kompletnih zilskih narodnih noš se prodajo.

Ogledati se morejo od 12. do 15. ure. Naslov se izve v upravi našega lista. 15